

5. VELIKONOČNA NEDELJA

NEDELJSKO PISMO

Župnija Prevalje

Jn 14,1–12

POKAŽI NAM OČETA

Slovenski pogovor pravi: »Kakršen oče, takšen sin.« Pa nima v mislih toliko zunanje, telesne podobnosti, potez obraza, tudi ne samo značaja. Meri predvsem na tisto, kar oče da svojemu sinu (seveda tudi hčeri) iz svojega notranjega bogastva, ki si ga je sam pridobil z vzgojo in samovzgojo, kot veren človek z oblikovanjem svoje osebnosti po načelih evangelija. V polnem pomenu ta pregovor velja za Boga Očeta in njegovega Božjega Sina, na človeški ravni se uresniči le deloma. Če je oče dober, pravimo: škoda da se sin ni vrgel po očetu! Tako govorimo, vendar vsak pameten človek ve, da se noben otrok ne »vrže« samo po starših, saj so poleg družinskih še nešteti drugi vzgojni vplivi. Psihologi in sociologi pravijo, da otrok že od najnežnejše dobe največ znanja in navad, dobrih in slabih, pridobi s posnemanjem, ki mu je prirojeno. Gotovo to še bolje kot učenjaki veste vsi, ki ste očetje in matere in ste svoje otroke ljubeče spremljali od trenutka spočetja dalje. Zaradi svoje telesne povezanosti z njim je otroku bližje mati, vendar otrok potrebuje tudi bližino očeta.

Klic po očetu prihaja že iz dobrotnega srca dojenčka, čeprav ga ni slišati. Način življenja, ki se pokaže šele v odraslih letih, ima svoje korenine v odnosu dojenčka do očeta. Tudi zmožnost verovanja in zaupanja v Boga mora izvirati od tod.

Francoski jezuit Aime Duval je pred nekaj desetletji oznanjal z verskimi popevkami ob spremljavi kitare. Pripovedoval je, da mu je o Bogu največ povedal zgled očeta, ko so zvečer skupaj molili. Videl ga je, kako kleči, glavo ima v dlaneh in zbrano moli. In otrok je razmišljal: »Glej, kako je moj oče, ki je tako močan, da obvlada par volov, ki se prav nič ne boji župana in drugih veljakov, pred Bogom čisto majhen. Bog mora res biti zelo velik, ker moj oče pred njim kleči, pa tudi zelo prisrčen prijatelj, ker moj oče z njim govori kar v svoji delovni obleki.«

Marsikdo ima najbrž lepe spomine ne samo na svojo mamo, ampak tudi na svojega očeta, kar v nas spodbuja globoko hvaležnost. Jezusa, Božjega Sina, prosimo, naj nam vsem vsak dan pokaže svojega Očeta, da bi si kot bratje in sestre pomagali med seboj. Najprej v družinah!

Po: S. Čuk, Misli srca

Za duhovno rast

V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. (Jn 14,2)

Prava sreča, Gospod, da je v hiši tvojega Očeta veliko bivališč.

Tako lahko upam, da je eno tudi zame.

Zame, ki danes hodim za teboj in jutri ne.

In nikoli nimam časa, da bi ga posvetil drugim.

In ne prenašam nikogar, ki ne misli tako kot jaz.

Zame, ki sem nejevoljen zaradi priseljencev iz tretjega sveta

in mi ni mar za tiste, ki jim gre slabo.

Zame, ki grem v nedeljo k maši, če nimam kaj drugega početi.

In ne sodelujem v življenju župnijske skupnosti.

Zame, ki si pomagam s komolci do zelenega cilja

in spotikam tiste, ki me hočejo prehiteti.

Zame, ki sem navezan na denar,

dober vtis in to, kar govorijo ljudje.

Zame, ki imam rad samo tiste, ki imajo radi mene.

In včasih uporabim druge, kakor da so predmeti.

In nisem ne lačen ne žejen pravice in miru.

Prava sreča, Gospod,

da je v hiši tvojega Očeta veliko bivališč.

Eno tam bo tudi zame.

*Zame, ki nimam ničesar, razen velike želje,
da bi bil takšen, kakršnega me ti želiš.*

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

MARIJA, NAŠA MATI

Dragi bratje in sestre, dragi Marijini

častilci! Z Marijo bomo hodili skozi ves mesec maj. Otroci, mladi, starši, starejši, bolni ... vsi. Ob njej se bomo vedno znova učili živeti po Božji volji. K njej se bomo zatekali s svojimi življenjskimi preizkušnjami. Njo

si bomo vzeli za učiteljico življenja v naših družinah. Ona je res Kraljica družine: kraljica naših krščanskih družin in Kraljica družine vseh Božjih otrok – Cerkve.

Ker je Marija mati Jezusa Kristusa, ki je moj brat, ker je mati Cerkve, katere ud sem tudi jaz, je Marija tudi moja mati, naša Mati. Tako jo imenujejo verniki od najstarejših časov vse do danes, in ta častni naziv bo za stalno ostal na ustih vseh kristjanov, njenih otrok.

To dejstvo, da je Marija naša mati, pa nas tudi obvezuje. Pripadamo namreč Cerkvi, njeni udje smo, in tudi od nas je odvisno, kako bo to Kristusovo telo v današnjem času lahko učinkovito delovalo. Marija, ki je Kristusu ponudila svoje telo za učlovečenje, je tudi najpopolnejše uresničevanje Cerkve. Zato je tudi nam

najpopolnejši vzor uresničevanja našega poslanstva, življenja nas, kot udov Cerkve.

V Mariji gleda Cerkev uresničevanje svojega upanja in vanjo vsak vernik postavlja svoje upanje. Marija je moja Mati, je naša Mati! Njeno srce je srce najbolje matere, ki uslišuje prošnje svojih otrok, ki še hodimo po tej solzni dolini. Nismo nemočni reveži, temveč Božji in Marijini otroci. Če hočemo torej biti kristjani in živeti kakor Kristus, glejmo na Marijo, ki je pot h Kristusu.

Maj nas vabi, da se ob šmarnicah družimo ob Mariji. Ponesimo njen zgled preko našega življenja med ljudi. Naj ne pričamo le v mesecu maju, temveč vselej, da je ona naša mati, naša priprošnjica, zgled in vzor. Naj nam izprosi milosti, da bomo kot dejavni udje Cerkve uresničevali svoje poslanstvo v svetu.

Povzeto po: J. Kužnik, Kraljica družine

Oznanila

◆ Navodila slovenskih škofov za vzpostavitev javnega bogoslužja v slovenskih cerkvah v času epidemije COVID – 19 najdete na spletni strani župnije Prevalje, v Nedeljskem pismu števil. 175 ali na povezavi:

<https://katoliska-cerkev.si/covid19-meni-ssk>.

V cerkev prihajajte z maskami. Pri levem in desnem vhodu v cerkev je razkužilo za dezinfekcijo rok takrat ko vstopate in izstopate iz cerkve.

◆ **Datuma slovesnosti prvega svetega obhajila zaradi epidemije ni mogoče določiti. Vsekakor ne bo v tem šolskem letu. Če se bodo koronarazmere uredile, se datum 1. sv. obhajila predvideva /zgolj predvideva!/ v začetku meseca oktobra. Datum bo objavljen kar najhitreje, ko bo mogoče.**

Tudi verouka za prvo triado v tem šolskem letu ne bo. V mesecu juniju pa bo srečanje staršev letošnjih prvoobhajancev. Takrat bodo prejeli ustrezno gradivo za prvoobhajance.

◆ Lepo ste vabljeni k šmarnicam, ki so vsak večer ob 19.00 – razen ob sredah in nedeljah. Šmarničnega duha pa obudite tudi po svojih domovih.

◆ Če ste v strahu, da ne boste dobili pri nedeljskih sv. mašah varnega mesta v cerkvi, pa praznovanje nedelje, kamor za kristjana nespomo sodi obisk sv. maše, zaradi nastale situacije nadomestite z obiskom sv. maše med delavnikom.

◆ Zaradi preventivnih zdravstvenih razlogov /medosebna razdalja 1,5 m/ bo prihodnja nedeljo sv. maša v župnijski cerkvi tudi ob 11.00.

Darovalci

Za prenovo ž. kuhinje: N. N. 150 €:

LEPA HVALA ZA DAR!

Svete maše

10. 5. 2020 – 5. VELIKONOČNA NEDELJA

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Lagojatove

11.00 na Poljani za +Slavkota in Zofko Robin ter +Ferjatove

PONEDELJEK, 11. 5., Estela, mučenka

18.00 za +Rozko Potočnik, Marija Brložnik

19.00 za +Zdravka Rožej in sorodnike

TOREK, 12. 5.; Pankracij, mučenec

18.00 za +Ivanko Lečnik, Štrekelj Franc

19.00 za +Stanislava Majerič, molitvena skupina

SREDA, 13. 5.; Servacij, mučenec

7.00 za +Praparjeve

ČETRTEK, 14. 5., Bonifacij, mučenec

18.00 za +Pavlo Mirkac, Ivan Mirkac

19.00 za +Milko in Ernesta Pandel

PETEK, 15. 5., Zofija, mučenka

18.00 za +Branka Cokan, osm., družina Cokan

19.00 za +Jožeta in Jožico Naveršnik.

SOBOTA, 16. 5., Janez Nepomuk, mučenec

18.00 za +Alojzijo Štornik, družina Ivančič

19.00 za +Ivana Kladnik in sorodnike

17. 5. 2020 – 6. VELIKONOČNA NEDELJA

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Marjana Borovnik in sorodnike

11.00 v žup. cerkvi za +Regino Skudnik Lodrant, Marija Lodrant

Svetnik tedna

13. maj – FATIMSKA MATI BOŽJA

Trinajsti dan meseca je bil dan Marijinih prikazovanj trem pastirčkom v Fatimi na Portugalskem leta 1917. Francek in Jacinta, brat in sestra, sta bila takrat stara devet, oziroma sedem let in Marija jima je izpolnila obljubo, da ju bo kmalu vzela k sebi: Francek je umrl leta 1919, Jacinta pa 1920. Lucija je umrla leta 2005 v starosti 94 let. Ob zadnjem Marijinem prikazanju, 13. oktobra 1917, se je zgodil čudež s soncem: »Ko smo se 13. maja 1917,« piše Lucija, »na pobočju nad Irijsko globeljo z Jacinto in Francom igrali, smo nenadoma videli nekakšen blisk. Bilo je okoli poldneva. "Bolje je, da gremo domov," sem rekla sestrični in bratrancu, "bliska se. Najbrž bo nevihta." In zagnali smo ovce po bregu navzdol proti cesti. Ko smo prišli nekako do sredine pobočja, blizu velikega grma, smo zagledali drugi blisk. Ko smo naredili še nekaj korakov, smo videli nad hrastičem Gospo, oblečeno v belo, ki je sijala bolj ko sonce. Presenečeni smo obstali. Bili smo ji tako blizu, da smo stali v luči, ki jo je obdajala in se širila iz nje. Morda smo bili od nje oddaljeni poldrugi meter. Tedaj nam je Marija rekla: "Ne bojte se. Nič hudega vam ne bom storila." "Odkod si?" sem jo vprašala. "Iz nebes." "In kaj želiš od mene?" "Prišla sem vas prosit, da bi prihajali sem trinajstega v mesecu ob tej uri šest mesecev zaporedoma." "Bom šla tudi jaz v nebesa?" "Da, boš." "In Jacinta?" "Tudi ona." "Pa Francek?" "Tudi on, vendar mora zmoliti še veliko rožnih vencev"«.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44, 2391

Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali

GSM: 041 390 700; TRR:

SI56 048700002867311; uradne ure

vsak dan po sv. maši; e-mail:

zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik in dekan